

תת"ע 9264/10/17 - ואיל עטאללה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9264-10-17 מדינת ישראל נ' עטאללה ואיל
תיק חיצוני: 14210219409

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש ואיל עטאללה
באמצעות עו"ד ו.שחאדה
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

הובאה לפני בקשה לביטול פסק דין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 20.12.17.

מכתב האישום שהוגש נגד המבקש עולה כי ביום 8.10.17, בשעה 10:33, נהג המבקש באוטובוס זעיר, פרטי, מסוג "שברולט", מ.ר. 9103124. על פי כתב האישום, נהג המבקש ללא תעודת ביטוח תקפה וכשרישיון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה, כשרישיון הרכב פקע ב- 9.8.16.

ביום 20.12.17 הורשע המבקש בעבירות שבכתב האישום, בהעדרו.

בגזר הדין הושתו על המבקש פסילה לתקופה של חודש, פסילה מותנית לחודשיים, למשך שנתיים, ותשלום קנס בסך 1,200 ₪.

בבקשתו, מיום 10.1.18, טוען ב"כ המבקש כי המבקש לא קיבל זימון לדיון ולא ידע כלל כי הוגש נגדו כתב אישום. בנוסף, לשיטתו, אלמלא יבוטל פסק הדין יגרם למבקש עיוות דין וכי אם יפסל לחודש עלול המבקש לאבד את מטה לחמו.

ביום 10.1.18 הורה בית המשפט למשיבה למסור תגובתה בתוך 15 יום.

ביום 24.1.18, לאחר שלא נמסרה תגובת המשיבה, הורה בית המשפט, בשנית, כי המשיבה תמסור תגובתה תוך 5 ימים.

עד היום המשיבה לא מסרה תגובתה.

בכפוף לכך, ניתנת החלטה על בסיס החומר הקיים בתיק.

עמוד 1

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

(א)3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט,

הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

בעניין רע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל**, ציין בית המשפט כי תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי היא ייעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: **על הנאשם לדעת שאי-התייצבות כמוה כהודאה.**

ההמצאה של ההזמנה לדין

ב"כ המבקש טען כי המבקש לא קיבל את ההזמנה לדיון. המשיבה, כאמור, לא מסרה תגובה, על אף שניתנה לו שתי הזדמנויות להגשת תגובה, ולא הוצגה בפני כל אסמכתא לזימונו של המבקש לדיון.

לפיכך, לא הוכח כי המבקש זומן כדין לדיון בו ניתן פסק הדין.

עיוות דין

ב"כ המבקש טען כי אם הבקשה לא תתקבל, יגרם למבקש עיוות דין מאחר שרישיונו, לו הוא זקוק לפרנסתו, ישלל לחודש.

לעניין זה אפנה לדבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 1773/04 **אלעזרה אסמעיל נ' מדינת ישראל** (להלן - עניין אלעזרה), (מיום 23.2.04), שם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש העורר לאחר שבקשתו לביטול פסק דין, מנימוקים של שכחת מועד הדיון ועיוות דין, נדחתה:

"לא היתה סיבה מוצדקת לאי-התייצבות המבקש (לעניין זה ראה רע"פ 5377/03 וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל (טרם פורסם); ר"ע 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279). הדבר גם אינו דרוש כדי למנוע עיוות דין, כפי שביאר בית המשפט המחוזי בעצם העקיפה הודה המבקש. **העובדה שהמבקש כפר בפני השוטר שרשם את הדו"ח ובפני בית המשפט אין משמעותה שיש לבטל את פסק הדין כדי למנוע עיוות דין. לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק-דין, ולא היא.**" (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

המבקש, בענייננו, לא פרט מדוע יגרם לו עיוות דין.

יחד עם זאת, בנסיבות בהן לא הוכח כי המבקש זומן כדין לדיון, די בכך כדי שהבקשה תתקבל.

הכרעת הדין וגזר הדין מבוטלים.

נקבע למתן תשובה לכתב האישום ליום 3.6.18 בשעה 09:00.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ח, 30 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.